GDAŃSKA KARTA MOBILNOŚCI AKTYWNEJ 2010

Przesłanie Pierwszego Kongresu Mobilności Aktywnej do mieszkańców krajów Europy Środkowo-Wschodniej.

Burzenie murów: walka o wolność i prawa człowieka była celem zapoczątkowanej w Gdańsku 30 lat temu walki z systemem zniewolenia. Rozpoczęty wówczas proces zaowocował głębokimi zmianami – udało się obalić wiele barier. Niektóre z nich przetrwały – jednocześnie wyrosły nowe.

Aby sprostać nowym wyzwaniom, warto skupić energię na budowaniu mostów, stwarzających szanse długofalowej współpracy i promowania mobilności aktywnej.

Obecnie ważnym wyzwaniem dla krajów naszego regionu jest tworzenie klimatu zaufania i otwartości – warunku owocnej, partnerskiej współpracy ludzi, organizacji pozarządowych, firm i władz wszystkich szczebli. Warto zatem przemyśleć na nowo formy zaspokajania potrzeb codziennej mobilności.

Mobilność – zwłaszcza jej aktywne formy – jest źródłem i warunkiem zmian. Rozwijając je możemy budować kapitał zaufania, zwiększać spójność społeczną, przezwyciężyć postawy roszczeniowe, bariery międzypokoleniowe i inne źródła marnotrawstwa społecznej energii i nieodnawialnych zasobów.

By w pełni wykorzystać szanse, jakie daje aktywna mobilność, uczestnicy kongresu deklarują podjęcie następujących kroków:

1. Tworzenie trwałych form i instytucji dialogu społecznego, umożliwiających artykułowanie oczekiwań pieszych, rowerzystów i osób uprawiających inne formy aktywnej mobilności wobec władz lokalnych, sprawdzonych w najbardziej przyjaznych dla rowerów miastach i regionach Europy.
2. Uświadamianie – w ramach programów edukacji i promocji – korzyści z rozwijania różnych form mobilności aktywnej oraz zagrożeń wynikających z nierozważnego korzystania z motoryzacji indywidualnej.
3. Integrowanie polityki przestrzennej i komunikacyjnej tak, by tworzyć „miasta krótkich odległości".
4. Wiązanie miast i gmin siecią dróg sprzyjających mobilności aktywnej.
5. Rozszerzanie zasięgu przestrzeni publicznych dostępnych dla pieszych, rowerzystów i innych amatorów mobilności aktywnej tak, by podnosić jakość życia oraz subiektywne i obiektywne bezpieczeństwo wszystkich.
6. Określanie mierzalnych celów poprawy bezpieczeństwa ruchu, zwłaszcza corocznej, co najmniej 10% redukcji liczby wypadków z udziałem niezmotoryzowanych.
7. Wydawanie na infrastrukturę mobilnej aktywności co najmniej 3% ogółu wydatków służących finansowaniu infrastruktury transportu.
8. Stworzenie systemów liczenia osób przemieszczających się w różnych dzielnicach miast tak, by korzystający z form aktywnej mobilności byli uwzględniani w zarządzaniu ich rozwojem.
9. Preferowanie ruchu pieszego i rowerowego w procesie kształtowania przestrzeni publicznej i systemu ich powiązań z transportem publicznym.
10. Wprowadzenie obowiązku tworzenia miejsc do parkowania rowerów w odpowiednich przepisach prawa.

Realizując zapisy Karty Gdańskiej stworzymy nowe perspektywy poprawy jakości życia – nie lękajmy się nowych wyzwań na wszystkich szczeblach decyzyjnych.